

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Ing. K. H.**, bývajúcej v P., zastúpenej Mgr. B. J., advokátom v P., proti žalovanému **A., spol. s r.o.**, so sídlom O., zastúpenému JUDr. J. B., advokátom v N., **o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 31 C 121/06, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 16. októbra 2007 sp. zn. 10 Co 111/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava čiastočným rozsudkom z 25. apríla 2007 č.k. 31 C 121/06-129 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobkyni žalovaným písomným podaním zo dňa 26.9.2006 je neplatné.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave rozsudkom z 16. októbra 2007 sp. zn. 10 Co 111/2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určil neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyne žalovaným podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce dňom 26.9.2006.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že doterajšie konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Uviedol, že následkom postupu odvolacieho aj prvostupňového súdu bolo vecne nesprávne a nezákonné rozhodnutie vo veci samej, pretože bolo porušené procesné právo žalovaného na riadne, zákonné a logické zhodnotenie vykonaných dôkazov. Odvolací súd týmto postupom súčasne nedodrжал procesný predpis, ktorý mu ukladá povinnosť vyhodnotiť dôkazy aj vo vzájomnej súvislosti, čím sa súčasne naplnil dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného žiadala predmetné dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie bolo podané v súlade s ustanovením § 240 ods. 1 O.s.p. skúmal, či je tento opravný prostriedok v danej veci prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Aj keď z výroku odvolacieho súdu vyplýva, že zmenil rozsudok okresného súdu, rozsudok súdu prvého stupňa zmenil iba pokiaľ išlo o nie celkom správnu formuláciu jeho výroku, ale nezmenil ho vo veci samej. Rozsudok krajského súdu je vlastne potvrdzujúcim rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok okresného súdu. Prípustnosť dovolania v danej veci podľa ustanovenia § 238 O.s.p. preto nie je daná.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie, neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil a dovolateľ vadu konania podľa ustanovenia § 237 O.s.p. ani nenamietal.

Vyhodnotenie dôkazov v občianskom súdnom konaní je výlučne vecou súdu, čo v danej veci súdom prvého stupňa i odvolacieho súdu bolo vykonané. Ďalšie námietky dovolateľa v tomto smere preto dovolací súd považoval za právne bezvýznamné.

Dovolateľ namietal aj to, že konanie súdov je zaťažené tzv. inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Predovšetkým treba uviesť, že tento dovolací dôvod by bol skúmateľný za situácie prípustnosti dovolania, pretože sám osebe prípustnosť nezakladá. Okrem toho polemika s hodnotením dôkazov vykonaných súdmi nižších stupňov takouto vadou nie je.

Skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu by prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne

posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Z uvedeného vyplýva, že ak by aj tvrdenia dovolateľa o nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), malo by to za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, no nezakladalo by to prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. So zreteľom na to dovolanie žalovaného odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

Dovolací súd nepriznal procesne úspešnej žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. júla 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: